

МЕРЛО́ — річка у Золочівському, Богодухівському і Краснокутському районах Харківської області та Котелевському районі Полтавської області, ліва притока Ворскли (басейн Дніпра). Ін. назви: Мерла, Мерля. Довжина 116 км, площа водозбірного басейну 2030 км². Бере початок на схилах Середньорос. височини, поблизу с. Рясне Золочів. р-ну; впадає у Ворсклу поблизу с. Шевченкове Котелев. р-ну. Долина трапецієвидна, з високими, розчленованими правими схилами. Заплава на окремих ділянках заболочена. Річище у понитті звивисте, розгалужене. Його пересічна шир. 5–8 м,

найбільша — 20–25 м (біля гирла). Глиб. 0,5–1,5 м, на плесах — до 3 м. Похил річки 0,8 м/км. Притоки: Березівка, Бистра, Грузька, Крисинка, Ковалівка, Мерчик (усі — ліві); живлення снігове та дощове. Замерзає наприкінці листопада — на поч. грудня, скресає у березні. Гідрол. пост поблизу м. Богодухів (від 1930). Споруджено Забродів. водосховище, є 3 шлюзи-регулятори. Воду використовують для тех. водопостачання та зрошування. Здійснюють охоронні заходи, зокрема залуження та заліснення берегів, розчищення річища. На річці також знаходиться смт Краснокутськ.

О. О. Винарчук

Бібліографічний опис:

Мерло / О. О. Винарчук // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2018. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-65586>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).